

Dem os bligt bekant at Archstuzen kaser Olof och Hansson Mudssten
poto har i affigt ett vela sapsa och som som angifft till alla och kanske
sakjald la sapsa vi affigsamle följande berättelse velat förklara:

1° Samma tix utan att minnas Datum som och adam sagt gingo en
certifikade hem till honom för att äfven med honom samtala om de sa-
ker som närmast angä vör häls väl; dock var det ej så fönt och efling-
till spicket adam vill sapsa det till, utan sapsa som just nylijen upstagi
eld och sapsa sig för brapan för att spiska häfter just som vi kommi innas
var juuktigt. Samtallet började och under förgöll väl så vi sapsa den
gamla adams hjertas härdhet och obatsfärlighet att vi och frögade efter nå-
gon fynd någon tränd eländig härdhet som han torde veta med sig men kom
net oägnad och oegottijord och om vi var berde som attänna och fördnytt
sig för gud min. Hvarja som utan att vör sapsa vår mening framme
att vi vör inga fölatade ar. v. fördianli sig på sin elda is och abastut af
boudet lyttit eva och gick ut - afren det löc föle för en som utgick att
vi enigt med guds ord förkunnade honom hvad som blir följden af en obot
sändig lufnad kanske vi och nämnde helprätt och takt ej i så reuelijga
och teoriösa ordalag som den furtonyma-hederliga författaren torde
sapsa fött i adams min.

2° När adam gått gingo vi och en tünd efter, ut och kommi till Salomon Skuopsis
utan att precis veta att Olof var där. Det sade han dock gält; men var före-
föll intill vidan än att vi så han genast skulle gå ut födnade vid dörrvör
sapsa: hade ej så brötlom, men han bisatte sig ut en nyktel mig e heder som som
som till vid dörr påsten i bevet så att det brast och stängde det jemt krusen
som hängde vid bevet långt ut på gälfvet; i ifvern sade han och åt mig fö
han stilsen så jag med olen jag ej bröt. räkta ut minn armur liksom för
att heida honom, säga ord: jag är annan ej så jag ad jag ej vinner med dig
eller er kenna adan fölle sig och gress uti mig. Inga många flera ord tatte
vi inga hand gressuligheter sapsa vi begätt utan takt berätteligt gick han
i steken ut helst när gressen Salomon eller Lars Skudsten sade: a lit som som
gå. Eto som angifft att som skulle vi föunt och dytt är väl för att rätt för-
diga sapsa egna rätttykt. Detta sapsa vi velat liksom inför gud ogifvna.
och lätit framoddelst utgåta. Mudsstenbald den 16 October 1849.

Anders Jonsson Kairu, Johan Skudsten och Gustaf Johansson Mudsstenbald.

A 12

J

K.

På ämnas af
F. Sigebald.

Tryckt och
Munsiomiska.